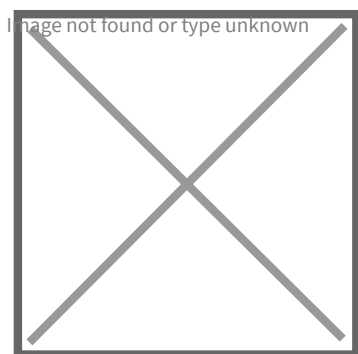

Sequoia sempervirens 'Illa Martin'

Höjd	30 - 40 m
Bredd	6-10m
Krona	narrow pyramidal
Bark och grenar	twigs reddish brown, bark orange brown, thick and softly fibrous, flaking in long strips
blad	needles, arranged in spiral shape, dark green, 1.5 - 2,5 cm, blue green
Blommor	inconspicuous
Frukter	hanging, ovoid cones, about 1,5 - 3 cm
Taggar/törnen	ingen
Giftighet	oftast inte giftig för människor, (stora) husdjur och boskap
Marktyp	sandy, loamy soil, well-permeable
Markfuktighet	Möjlig på våt mark
Platskrav	Tål ingen härdning
vinterhärdighet	7b (-14,9 do -12,3 °C)
Vindbeständighet	good, also tolerates sea wind
Övriga beständigheter	beständig mot vind
Tillämpning	kustområde
Form	högstam träd, högstam barrträd, solitärt barrträd
Ursprung	U.S. National Arboretum, Washington D.C., USA, 2003

'Illa Martin' är ett stort till mycket stort träd med samma smala pyramidformade växtsätt som arten Sequoia sempervirens. Trädet förgrenar sig väl och bildar en tät krona. Den mest slående skillnaden med arten är att dess barr är blågröna på sommaren. På vintern blir de dock mörkgröna. 'Martin' har också visat sig vara mer härdig än arten och andra kultivarer. Ett exemplar av S. sempervirens i Trompenburg Gardens & Arboretum klarade sig bra genom vintern 1955-1956, en av de hårdaste vintrarna under 1900-talet. Av ca 10.000 plantor från 1952 överlevde endast fem denna vinter. Det var inte förrän 1999 som Dick van Hoey Smith döpte trädet till "Martin", efter Dr Martin från Sequoiafarm i Kaldenkirchen, Tyskland, som hade distribuerat fröna. Dessa frön kom ursprungligen från Kalifornien. Av en ren tillfällighet fick flera kloner namnet "Martin" av flera personer. Man beslöt då att ändra namnet till "Illa Martin", Dr Martins fru. I Tyskland kallas de olika, delvis namnlösa klonerna fortfarande för Martin Klon. 'Illa Martin' är mer härdig än andra kloner av S. sempervirens och kan därför användas som solitär i parker och stora trädgårdar. Men denna sort är också lämplig som alléträd i grönområden.